

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobce: P. K.**, t.č. Věznice Příbram, P.O. Box 1, 261 15 Příbram, proti žalovanému: **Věznice Příbram**, P.O. Box 1, 261 15, Příbram, v **řízení o „žalobě proti věznici Příbram“**,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 9. 8. 2013 bylo soudu doručeno podání žalobce označené jako „*žaloba proti věznici Příbram dle § 72 odst. 1 soudního řádu správního*“. Jak žalobce především uvedl, dne 20. 7. 2013 mu bylo oznámeno rozhodnutí žalovaného o uložení kázeňského trestu, kterým byl celodenně umístěn do uzavřeného oddělení na 7 dnů. Proti tomuto rozhodnutí podal ihned stížnost, ke které do dne podání žaloby neobdržel žádné vyjádření. Při seznámení se s „návrhem“ na uložení kázeňského trestu podal vyjádření, na které nebyl brán zřetel. Jak žalobce dodává, cítí se být rozhodnutím žalovaného poškozen, neboť byl potrestán za to, že bránil svůj majetek a především své zdraví. Na osobě žalobce byl spoluodsouzenými spáchán trestný čin loupeže. Zraněním žalobce, na které byli upozorněni pracovníci vězeňské služby, se nikdo nezabýval, přičemž žalobce byl přinucen k podpisu protokolu, podle něhož byl eskortován do nemocnice Příbram k ošetření, ačkoliv tam ve skutečnosti eskortován nebyl. Podle žalobce navíc mohlo dojít ke zfalšování jeho podpisu, když rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odmítl podepsat. Žalobce se domnívá, že žalovaný při rozhodování o kázeňském trestu nepostupoval v souladu se zákonem a naopak se dopustil jeho porušení. V návaznosti na shora uvedené pak požádal soud o „*prošetření celé záležitosti a sjednání nápravy*“.

Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahovalo vady bránící jeho řádnému projednání jakožto žalobního návrhu, vyzval soud usnesení ze dne 12. 8. 2013, čj. 45 A 44/2013-4, žalobce k jejich odstranění. Soud žalobce konkrétně vyzval, aby uvedl, zda jeho žaloba představuje návrh na zahájení řízení proti rozhodnutí správního orgánu, nebo návrh na zahájení řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu; v případě, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí, nechť přesně uvede, proti kterému rozhodnutí jeho žaloba směřuje (kdo rozhodnutí vydal, kdy a pod jakou značkou, datum doručení), vymezí žalobní body (skutkové a právní důvody, pro něž považuje napadené rozhodnutí za nezákonné), připojí opis (kopii) napadeného rozhodnutí; v případě, že se jedná o žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, nechť přesně uvede, vydání jakého rozhodnutí ve věci samé (osvědčení) se domáhá, v jakém řízení (event. na základě jakého jeho podání) a u jakého orgánu. Ke splnění uložené povinnosti soud stanovil žalobci lhůtu patnácti

dnů od doručení shora uvedeného usnesení s tím, že jej současně poučil o tom, že nebude-li jeho podání v dané lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o žalobě usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Žalobce na výzvu soudu, která mu byla doručena dne 16. 8. 2013, ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nereagoval.

Podle ustanovení § 37 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.“ (odst. 3), přičemž „předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“ (odst. 5).

Jak tedy především plyne z citovaného ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., soud odmítne podání, které je vadné nebo neúplné, pouze tehdy, pokud toto podání není ve lhůtě stanovené ve výzvě soudu doplněno nebo opraveno a pro tento nedostatek není možno v řízení dále pokračovat, nestanoví-li zákon jinak. Aby tedy soud mohl takové usnesení vydat, musejí být splněny všechny tři podmínky: nedoplnění či neopravení podání ve stanovené lhůtě, nemožnost pokračovat pro tento nedostatek v řízení a absence speciální úpravy v soudním řádu správním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, čj. 2 Azs 117/2004-54).

Vzhledem k tomu, že podání žalobce nebylo k výzvě soudu doplněno, krajský soud následně přistoupil k hodnocení, zda vady uvedeného podání brání v pokračování řízení či nikoliv. K tomu je třeba především uvést (jak již ostatně bylo zmíněno v usnesení, jímž byl žalobce vyzván k odstranění vad), že z podání žalobce není předně vůbec zřejmé, čeho se ve smyslu pravomoci soudů ve správním soudnictví domáhá (srov. § 4 odst. 1 s. ř. s.). Jeho návrh na „prošetření jeho záležitosti a sjednání nápravy“ totiž nekoresponduje se žádnou ze zákonem přepokládaných forem soudní ochrany poskytované správními soudy. Z obsahu posuzovaného podání by bylo možno dovozovat, že se žalobce domáhá přezkumu určitého rozhodnutí žalovaného případně ochrany před nečinností ředitele žalovaného. K tomu, aby soud ovšem mohl podání žalobce posoudit jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. (případně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s. ř. s.) a činit v řízení další úkony (zkoumání podmínek řízení, výzva k úhradě soudního poplatku apod.), muselo by být toto podání doplněno na základě požadavků, které soud již podrobně popsal v usnesení vyzývajícím k odstranění vad podání. Z ustanovení § 36 odst. 1 s. ř. s. sice pro soud plyne povinnost poskytovat účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech, v rámci plnění této poučovací povinnosti však soudu nepřisluší jakkoliv nahrazovat vůli procesně pasivního účastníka. Není-li přitom za takové situace ze samotného podání žalobce postaveno na jisto, čeho přesně se ve smyslu jednotlivých forem ochrany poskytované soudy ve správním soudnictví domáhá, brání tato skutečnost dalšímu pokračování řízení. Vzhledem k tomu, že zákon pro popsanou situaci nestanoví jiný procesní důsledek, nezbylo soudu, než podání žalobce

odmítnout za užití výše citovaného ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a v souladu s poučením, kterého se žalobci ze strany soudu dostalo.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. října 2013

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová